

II.

Til Regering og Rigsdag!

„Danske Afholdsselskabers Landsforbund“ tillader sig herved i Anledning af det i Landstinget forelagte Lovforslag om Beværternæring m. m. at rette følgende Andragende til den høje Regering og Rigsdag.

I Retssikkerhedens og Ædruelighedens Interesse anmode vi om, at efternævnte Hovedpunkter maa blive fastholdte og gennemførte ved Lovforslagets endelige Vedtagelse:

1. at paa Landet Adkomst til Udskænkning af og Handel med berusende Drikke kun gives for 5 Aar ad Gangen,
2. at i Landkommunerne de kommunale Vælgere ved Afstemning med almindelig Stemme flerhed faa Ret til at bestemme, om der indenfor Kommunens Grænser maa foregaa saadan Udskænkning og Handel eller Uddeling gennem Foreninger,
3. at i Købstæderne Udskænkningstedenes Antal fastsættes i Forhold til Folketallet,
4. at der paa offentlige Steder ikke maa udskænkes berusende Drikke til Personer under 18 Aar.

Ved Gennemførelsen af disse Punkter varetages efter vor Formening Samfundets Tarv, uden at berettigede Interesser derved krænkes.

Erfaringen har vist sørgelige Resultater af den fri Beværternæring med berusende Drikke. Bestræbelserne i andre Landes Lovgivning gaa derfor ogsaa i Retning af at indskrænke Antallet af Adkomster til at drive Beværtning og Handel med stærke Drikke ved at give Adgang til Kommuneafstemning.

Denne Betragtning fandt ogsaa et enstemmigt Udtryk i Kommissionsbetænkningen af 6. September 1871.

Uden at komme ind paa Enkeltheder i de Andragender, som Beværterorganisationerne have tilstillet Regering og Rigsdag, skulle vi tillade os at anføre følgende Kendsgerninger:

- 1) at Adgangen til at drive Beværtning efter det foreliggende Lovforslag bliver lettere end nu, og de i Faget uddannede komme fortrinsvis i Betragtning,
- 2) at de indskrænkende Bestemmelser saavel for By som Land kun gælde Adkomst til Udskænkning og Handel med stærke Drikke.

Under de nuværende Forhold hidrører Kromændenes væsentligste Indtægt ved Salg af stærke Drikke som Regel fra Udskænkning til Byens og Sognets Folk, hvilket er i Strid med de gældende Love og Bevillinger.

Da Bevillingen til Krohold er personlig og bortfalder ved Ejerskifte, kan der allerede af den Grund ikke være Tale om Erstatning. Og dertil kommer endvidere, at den tilvejebragte Værdiforøgelse af Kroerne, som foran nærmere omtalt, væsentlig er frembragt ved ulovlig Næring.

Køberen vil jo kunne fortsætte Kroens Drift — kun uden Udskænkning af stærke Drikke.

De i Beværterlovforslaget nedlagte Principper ere en videre Udvikling af Bestemmelserne i Loven af 23. Maj 1873 og de paa Grundlag deraf vedtagne kommunale Vedtægter.